Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

suū ueracit̄ recognoscere possit. Et ē quasi
dicat. Ego rectorū habitator cordiū re
quiē & locū in corde illo habere n̄ ualeo.
in quo cogitationes que sunt sine intel
lectu inuenio. Cor tuū qd̄ domus mea
esse debuit. si mundis & innocentibus
cogitationib' opam dedisset. me utq;
habitatorē habuisset. Unde anima
talit̄ a dno intrinsecus instructa. ad
faciendos dignos penitentie fructus.
se euertit. qd̄ bene ordo sequtis litteré
innuit. Et illa uenit & adorauit eū
dicens. Dnē adiuua me. Hec tria que
hoc loco sunt posita. uenire scilicet
adorare. & dicere. hominū de uitiis
ad uirtutes pperantū ualde sunt neces
saria. i. ut mala que se egisse meminit
penitear. & phis digne satisfactionis
opam adhibeat. occultaq; p̄cedentiū
delictaq; humilit̄ ēfiteri n̄ renuat. Ve
nit g̃ penitendo. adorat satisfaciendo.
dicit humilit̄ ēfitendo. Dnē inq̃t ad
iuua me. Dnē qui solus laborē & dolorē
ēfideras. tibi soli peccauī & malū coram
te feci. tu g̃ sedm multitudinē mise
rationū tuarū. multitudinē delere